

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/60/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325010235
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Formel Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4325010235.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a/, písmeno g/, odsek 2 písmeno b/Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 30.05.2025 sp. zn. 2PP/8/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 29. júla 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu vo výmere 3 roky a 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/100/2022 zo dňa 14.12.2022, právoplatným dňa 14.12.2022, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/100/2022 zo dňa 06.09.2024, právoplatným dňa 06.09.2024.

Súd I. stupňa na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, oboznámením sa s návrhom odsúdeného na podmienené prepustenie, hodnotením odsúdeného ústavom na výkon trestu, hlásením zmien z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody (ďalej aj ako „ÚVTOS“), nariadením výkonu trestu odňatia slobody, odpisom registra trestov odsúdeného, lustráciou v STA, lustráciou v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov a pripojenými spismi Okresného súdu Levice sp. zn. 2PP/25/2024 a sp. zn. 1PP/31/2024 ako i pripojeným spisom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/100/2022.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený splnil formálnu podmienku - výkon polovice uloženého trestu dňa 17.12.2022, avšak nespĺnil ani jednu materiálnu podmienku, keď plnením povinností a správaním nepreukázal polepšenie a ani od neho nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Dospel teda k záveru, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmieneného prepustenia v zmysle ustanovenia § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Poukázal na odpis registra trestov, z ktorého vyplýva, že odsúdený sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti a boli mu ukladané nepodmienené tresty odňatia slobody. Zároveň bol dvanásťkrát priestupkovo prejednávaný a sankcionovaný za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, proti majetku, doprave a iné.

Na základe všetkých uvedených skutočností zastal názor, že od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že by v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody viedol riadny život počas skúšobnej doby, keďže v jeho prípade nie je páchanie trestnej činnosti len sporadickým vybočením zo spôsobu jeho života. Naopak, odsúdený je špeciálnym recidivistom. Vysvetlil, že vo všeobecnosti poskytuje osobnosť viacnásobných recidivistov iba veľmi slabé záruky, že by sa v budúcnosti trestnej činnosti nedopustili. Dodal, že ani predchádzajúca opakovaná izolácia odsúdeného

od spoločnosti spočívajúca vo výkone trestu odňatia slobody nemala doposiaľ na neho dostatočný preventívny a výchovný účinok.

Súd I. stupňa svoj názor oprel tiež o hodnotenie odsúdeného riaditeľom ÚVTOS Želiezovce, podľa ktorého sa odsúdený páchania trestnej činnosti dopúšťal opakovane, čo nepoukazuje na kritický postoj k jej páchaniu, pričom riziko recidívy je u neho stredné a resocializačná prognóza je menej priaznivá, ako aj o záver hodnotenia, podľa ktorého sa jeho podmiennečné prepustenie neodporúča. S poukazom na predložené hodnotenie odsúdeného mal súd I. stupňa za to, že odsúdený plnením povinností a správaním sa počas výkonu trestu odňatia slobody nepreukázal polepšenie v takej miere, aby bolo možné konštatovať, že je u neho podmiennečné prepustenie na mieste. Odsúdený bol disciplinárne odmenený v piatich prípadoch a disciplinárne potrestaný nebol. Dodal, že podmiennečné prepustenie je na mieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie významné okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie riadny život, a že pre spoločnosť tu nie je zvýšené riziko recidívy odsúdeného. Dospel k záveru, že uvedený predpoklad odsúdený nespĺňa a jeho podmiennečným prepustením by bol zmarený účel výkonu trestu.

Súd I. stupňa skúmal aj možnosti podmiennečného prepustenia s nariadením probačného dohľadu nad odsúdeným v zmysle ustanovenia § 68 ods. 1 Tr. zák. za súčasného ustanovenia primeraných obmedzení alebo povinností v zmysle § 51 ods. 3 a 4 Tr. zák. a mal za to, že ani uložené primerané obmedzenia či povinnosti by nedávali záruku, že odsúdený by po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viedol riadny život s poukazom na vyššie uvedené okolnosti, ako aj skutočnosti zistené o osobe odsúdeného, najmä jeho resocializačnú prognózu, ktorá je menej priaznivá. Zvýraznil, že v tomto smere zohráva významnú úlohu aj jeho život pred nastúpením do výkonu trestu, okolnosti spáchanej trestnej činnosti a opakované páchanie trestnej činnosti, pričom ani deklarovaná snaha odsúdeného viesť riadny život, pracovať a starať sa o svoju rodinu, nebola pre súd relevantnou skutočnosťou odôvodňujúcou iné rozhodnutie vo veci.

Z dôvodu nesplnenia materiálnych podmienok súd I. stupňa návrh odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Uvedené uznesenie, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosťou napadol odsúdený, pričom túto do dňa konania neverejného zasadnutia nadriadeného súdu písomne neodôvodnil.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por., preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a/ ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b/ ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

c/ ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák., pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Po preskúmaní spisového materiálu nadriadený súd zistil, že odsúdený sa v podanom návrhu na podmiennečné prepustenie domáhal prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/100/2022 zo dňa 14.12.2022, právoplatným dňa 14.12.2022, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/100/2022 zo dňa 06.09.2022, právoplatným toho istého dňa, vo výmere 3 roky a 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal na formálne a materiálne podmienky pri podmieniečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ako aj na zmysel podmieniečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Správne konštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku, t. j. lehotu na podmieniečné prepustenie, ktorú mal splnenú po výkone polovice uloženého trestu, t. j. ku dňu 17.12.2022, keďže výkon trestu začal dňa 06.09.2024 (so započítaním doby od 01.04.2022 do 23.06.2022 a od 23.06.2023 do 06.09.2024) a predpokladaný koniec trestu má dňa 01.06.2026.

Na rozdiel od záveru súdu I. stupňa je však nadriadený súd toho názoru, že odsúdený splnil jednu z materiálnych podmienok, keď svojim správaním sa vo výkone trestu odňatia slobody preukázal svoje polepšenie, poukazujúc najmä na hodnotenie ústavu, z ktorého vyplýva, že toho času je pracovne zaradený na pracovisku s dohľadom vo vnútornej prevádzke ústavu ako pomocná sila vo väzenskej kuchyni a jeho pracovná morálka je na požadovanej úrovni. Do výkonu činností so všeobecným rozvojom osobnosti odsúdeného zameraných na udržiavanie čistoty ubytovacích priestorov sa zapája, správanie a vystupovanie síce nebolo vždy na požadovanej úrovni, avšak disciplinárne potrestaný nebol, voči osobám, s ktorými prichádza do styku zachováva zásady slušného správania, je znášanlivý, udržiava si poriadok a z radov odsúdených je poverený funkciou vedúceho izby a funkciou oddielovej služby, ktoré vykonáva k spokojnosti väzenského personálu. Doposiaľ bol päťkrát disciplinárne odmenený v dňoch 05.01.2023, 26.05.2023, 13.09.2023, 15.11.2023 a dňa 02.05.2025. Na podklade vyššie uvedeného nadriadený súd konštatuje, že u odsúdeného je preukázaná snaha o polepšenie sa.

Krajský súd však súhlasne so súdom I. stupňa dospel k záveru, že u odsúdeného nebolo doposiaľ preukázané splnenie druhej z materiálnych podmienok, že sa môže od neho dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti, kde nadriadený súd posudzoval (nielen subjektívne) všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu, na spáchaný skutok a tiež na to, či sa zbavil všetkých záporných vlastností a sklonov, ktoré ho viedli k trestnej činnosti, pre ktorú bol odsúdený.

V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že odsúdený bol doposiaľ desaťkrát súdne trestaný (z odsúdení, na ktoré možno prihliadnuť), dopúšťal sa rôznorodnej trestnej činnosti, opakovane prečinu krádeže, prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia a v jednom prípade prečinu poškodzovania cudzej veci a zločinu lúpeže. Zakaždým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody a ani po vykonaní jednotlivých trestov sa nepoučil, opätovne páchal trestnú činnosť a boli mu nariadené výkony nepodmienečného trestu odňatia slobody. Je teda zrejme, že napriek výkonu nepodmienečných trestov slobody sa dopúšťal ďalších protiprávných konaní, za ktoré bol odsúdený.

Nadriadený súd zohľadnil pri posudzovaní prognózy jeho ďalšieho života pri prepustení z výkonu trestu odňatia slobody aj hodnotenie Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, z ktorého vyplýva, že odsúdený sa páchania trestnej činnosti dopúšťal opakovane, čo nepoukazuje na kritický postoj k jej páchaniu. Riziko recidívy trestnej činnosti je u odsúdeného stredné, resocializačná prognóza menej priaznivá a ústavom nebolo odporúčané jeho podmieniečné prepustenie. Okrem toho počas výkonu boli zaznamenané aj nejaké menšie nedostatky v správaní, ktoré sa časom strácajú, avšak na úplnú prevýchovu je potrebné, aby vykonal celý nariadený trest.

Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje nielen na formálne a materiálne podmienky pri podmieniečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ale aj na zmysel podmieniečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorého podstatou nie je to, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky podmieniečne prepustený po odpykaní si stanovenej doby, bez ohľadu na účel trestu.

Poukazujúc na horeuvedené skutočnosti, krajský súd zhodne ako súd I. stupňa zistil, že v prípade odsúdeného, napriek jeho čiastočnej snahe o nápravu v ústave, ešte nemožno konštatovať, že si dôsledne uvedomil následky svojho konania a čiastočný výkon trestu, ktorý aktuálne vykonáva, mal na neho dostatočný prevýchovný vplyv. Uvedené môže dosiahnuť iba vedením riadneho života. S ohľadom na vyššie uvedenú genézu trestnej činnosti, ktorej sa odsúdený dopúšťal v krátkom časovom slede za sebou v minulosti a čiastočne aj pod vplyvom alkoholu, od ktorého je závislý, pričom

nariadené ambulantné ochranné protialkoholické liečenie doposiaľ neabsolvoval, je u odsúdeného nutné konštatovať, že ani predchádzajúca izolácia od spoločnosti spočívajúca vo výkone predchádzajúcich trestov nemala doposiaľ na neho dostatočný preventívny a výchovný účinok. Odsúdený už bol niekoľkokrát vo výkone trestu odňatia slobody a mal teda v minulosti možnosť preukázať, že výkon trestu splní svoj účel a viac sa do rozporu so zákonom nedostane, čo sa neudialo.

V závere nadriadený súd len dopĺňa, že súd I. stupňa správne prihliadol na ustanovenie § 66 ods. 2 Tr. zák., v zmysle ktorého skutočnosť do ktorého ústavu na výkon trestu je odsúdený zaradený (z hľadiska vonkajšej diferenciacie trestu odňatia slobody podľa § 48 Tr. zák., teda či ide o minimálny stupeň stráženia, stredný stupeň stráženia alebo maximálny stupeň stráženia) je nevyhnutné hodnotiť v súvislosti s otázkou, či vzorné správanie odsúdeného vo výkone trestu a jeho pomer k práci, ktorý sa javí ako poctivý, je výrazom jeho skutočného polepšenia, a či teda je možné od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život. Zaradenie páchatel'a do príslušného stupňa stráženia súvisí so závažnosťou spáchaného trestného činu, čo je vyjadrené prísnejšími zákonnými podmienkami pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody u tých páchatel'ov, ktorí sa dopustili závažnejšieho trestného činu. Na tento účel je preto dôležité hodnotiť aj závažnosť trestného činu, a to najmä motív a spôsob prevedenia činu, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný a charakterové vlastnosti osoby odsúdeného s prihliadnutím na to, či páchatel' vedie protispoločenský, parazitný život, alebo či inak žije riadnym životom. Osobitný význam pre posúdenie závažnosti spáchaného trestného činu má okolnosť, že ide o páchatel'a recidivistu, čo je i osoba odsúdeného.

S poukazom na uvedené skutočnosti, s prihliadnutím aj na hodnotenie riaditeľa ústavu na výkon trestu, v ktorom odsúdený trest odňatia slobody vykonáva, nadriadený súd dospel k záveru, že bude potrebné, aby na odsúdeného naďalej pôsobili výchovné prostriedky počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože vzhľadom na sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, nie sú splnené podmienky na jeho podmienené prepustenie ani pri prípadnom uložení skúšobnej doby s probačným dohľadom nad jeho správaním vzhľadom na jeho osobnostnú výbavu a opakované nerešpektovanie právneho poriadku, pre ktoré by bol dohľad zjavne neúčinný. Je preto nevyhnutné, aby odsúdený vykonal trest odňatia slobody v celkovej výmere tak, ako mu bol uložený odsudzujúcim rozhodnutím, aby mohol uložený trest naplniť svoj výchovný a preventívny účel.

Na podklade vyššie uvedeného a po zohľadnení všetkých skutočností dôležitých na rozhodnutie, bola sťažnosť odsúdeného ako nedôvodná zamietnutá.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.